Χρήστου Χριστοδούλου, θεολόγου

1. Τί εἶναι οἰκογένεια.

Ὁ ὁρισμός γιά τήν οἰκογένεια πού δίνουν τά ἐγκυκλοπαιδικά λεξικά εἶναι: «**ὁμάδα ἀνθρώπων πού ἀποτελοῦνται ἀπό δύο ἑτερόφυλα πρόσωπα, συνδεδεμένα διά τοῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου, καί τά ἐκ τοῦ γάμου προερχόμενα τέκνα**».

Κάθε ἄλλος δεσμός, πού δέν στηρίζεται στό γάμο, πού ἀποκλείει τά ἐκ τοῦ γάμου προερχόμενα τέκνα καί δέν ἔχει ἰσόβια διάρκεια, δέν εἶναι οἰκογένεια, τουλάχιστον γιά τά Χριστιανικά ἤθη. Ἑπομένως οὔτε τό **σύμφωνο συμβίωσης**, οὔτε ἡ **συνύπαρξη ὁμοφυλοφίλων**, οὔτε ἡ **μονογονεϊκή**, οὔτε ἡ **πολυγαμική** μπορεῖ νά θεωρηθεῖ οἰκογένεια.

Ἐπειδή ἡ Χριστιανική οἰκογένεια, δημιουργεῖται ἀπό τόν γάμο ἀνδρός καί γυναικός, σωστό εἶναι νά ἐξετάσουμε και τί εἶναι ὁ Χριστιανικός γάμος.

2. Τί εἶναι ὁ Χριστιανικός γάμος.

Ὁ ἐκκλησιαστικός συγγραφεύς τοῦ 5^{ου} αἰῶνος, **Θεοδώρητος Κύρου**, ἑρμηνεύοντας τό χωρίο τῆς Γενέσεως (Γέν. Β’ 24) «**καί ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν**» λέει, ὅτι ἀμέσως μετά τήν δημιουργία τῆς γυναίκας ὁ Θεός, θέλοντας νά ὑπάρχει πλήρης ψυχοσωματική ἕνωση τῶν δύο φύλων, ἐμφύτευσε μέσα τούς τήν ἕλξη πού ὑπάρχει ἔκτοτε ἀνάμεσα στά δύο φύλα καί πού ὁδηγεῖ στή σύναψη τοῦ γάμου.

Ὁ μακαριστός **π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι: «ὁ γάμος εἶναι φυσικός δεσμός καί θεσμός πού ἔχει τήν ἴδια ἡλικία μέ τό ἀνθρώπινο γένος. Ὁ Χριστιανισμός δέν ἵδρυσε τόν θεσμό τοῦ γάμου, ἀλλά τόν προϋπάρχοντα φυσικό θεσμό, ἐξαγίασε καί **ἀνύψωσε στήν τάξη τοῦ Μυστηρίου**. Τήν σχέση δέ πού ὑπάρχει μέσα στό γάμο μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός, εἶδε ὡς **τύπο καί εἰκόνα τῆς σχέσεως Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας**».

Ὁ ἐκτός της Ἐκκλησίας κόσμος, μέσα στόν ὁποῖο προϋπῆρχε καί ὁ γάμος, εἶναι **ἀλύτρωτος**. Διότι εἶναι ὄψη τοῦ πεσόντος κόσμου, πού λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καί τῆς ἀποστασίας ἀπό τόν Θεό ὅλης της ἀνθρωπότητος, ἔχει δηλητηριασθεῖ ἀπό τόν ἐγωϊσμό τοῦ ἀνθρώπου καί νοσεῖ θανάσιμα. Ἔτσι ὁ γάμος, ὡς βιολογικό καί κοινωνικό γεγονός εἶναι ἄρρωστος καί **ἀδυνατεῖ νά γίνει γεγονός σωτηρίας**.

Ὅταν ὅμως γίνει «**μυστήριο**», δήλ. περάσει μέσα στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐξυγιανθεῖ καί μεταμορφωθεῖ, μεταθέτει τούς Χριστιανούς συζύγους καί τόν φυσικό τους γάμο, ἀπό τόν παλαιό ἀρρωστημένο ἀλύτρωτο καί χωρίς Θεό κόσμο τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, στόν καινό (νέο) θεανθρώπινο κόσμο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Στόν κόσμο τῆς **ἀγάπης** καί τῆς **χάριτος**.

Phoca PDF

Κάθε «μυστήριο» εἶναι μία μετάβαση καί μία μεταμόρφωση τοῦ καί τῆς παλαιᾶς ζωῆς, στόν καινούργιο κόσμο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, στήν καινούργια «ἐν Χριστῷ» ζωή, πού προσφέρεται ὡς δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μέ τό **μυστήριο τοῦ Βαπτίσματο**ς, ὁ ἄνθρωπος ἀφήνει τόν παλαιό κόσμο καί εἰσέρχεται ὁριστικά στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν **θεία Εὐχαριστία** ἑνώνεται μέ τόν Χριστό καί δι' Αὐτοῦ μέ τήν Ἁγία Τριάδα, τούς ἁγίους καί μέ ὅλους τούς λυτρωμένους πιστούς, σέ ἕνα νέο θεανθρώπινο σῶμα, τήν Ἐκκλησία.

Αὐτό πού γίνεται μέ τήν θεία Εὐχαριστία δηλ.**ἡ ἕνωση τοῦ πιστοῦ μέ τόν Χριστό**, γίνεται καί στό μυστήριο τοῦ γάμου. Οἱ σύζυγοι ἑνώνονται μέ τόν Χριστό καί διά τοῦ Χριστοῦ, σέ μία **νέα Θεανθρώπινη ἕνωση.** Ἔτσι ἡ φυσική καί βιολογική ἕνωση τοῦ κοσμικοῦ γάμου, μέσα στόν παλαιό καί ἀρρωστημένο κόσμο, μεταμορφώνεται μέ τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, σέ μία «**ἐν Χριστῷ» ἁγία, τελεία καί ὑγιᾷ ἕνωση**, μέσα στήν καινή κτίση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Γιά νά γίνει ὅμως ὁ γάμος **γεγονός μεταμορφώσεως** καί **σωτηρίας**, δέν ἀρκεῖ ἡ ἐκ μέρους τῶν νεονύμφων τυπική παρακολούθηση τῆς ἱερολογίας τοῦ γάμου. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συνειδητή καί οὐσιαστική συμμετοχή στό τελούμενο μυστήριο. Μετά ἀπό μία τέτοια συμμετοχή, ἱδρύεται στό νέο σπίτι, μία μικρή «**κατ' οἶκον ἐκκλησία**» ἕνα μικρό βασίλειο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

3. Ποιά εἶναι ἡ Χριστιανική Οἰκογένεια.

Μέσα στήν Χριστιανική κοινότητα, ἡ νέα οἰκογένεια, παύει να εἶναι ὁ φυσικός βιολογικός καί κοινωνικός δεσμός, πού ἱκανοποιεῖ μόνον τή φυσιολογική ἀνάγκη τῶν συζύγων καί ἐνδεχομένως δημιουργεῖ τούς φυσικούς ἀπογόνους. Δέν στηρίζεται μόνον στήν ἀμοιβαία πίστη (πιστότητα) τῶν συζύγων, οὔτε καί στήν ἀρχική πρόθεσή τους γιά ἰσόβια συμβίωση. Προσβλέπει κυρίως στή θεία χάρη, ἡ ὁποία μεταγγίζεται στά μέλη της ἀπό τήν συμμετοχή τους στά μυστήρια τῆς ἐκκλησίας (τοῦ Γάμου, τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως καί τῆς θείας Εὐχαριστίας).

Γιά νά μπορέσουν οἱ σύζυγοι, νά **βαθύνουν** καί νά **πλατύνουν** τήν μεταξύ τους ἀγάπη, πρέπει νά κάνουν συνεπῆ μυστηριακή ζωή καί πνευματική πρόοδο. Τό θέμα τῆς πνευματικῆς προόδου εἶναι θεμελιακό γιά ὅλους τους Χριστιανούς, λαϊκούς καί κληρικούς, ὅσους θέλουν νά δρασκελίσουν τήν εἴσοδο στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Κανείς δέν γίνεται ἅγιος ἄν δέν πάρει σοβαρά τό θέμα τῆς σωτηρίας του. Ὁ Ἅπ. Παῦλος συνιστᾶ ὅτι «**μετά φόβου καί τρόμου τήν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε**» (Φιλιπ. Β' 12), διότι «**ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυάμενος περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίη**» (Α Πετρ. ε΄ 8).

Οἱ σύζυγοι καί ὅλη ἡ οἰκογένεια, βοηθοῦνται πολύ ὅταν ἔχουν **κοινό πνευματικό**. Διότι μποροῦν νά ἐπιλύουν «ἐν τή γενέσει» τίς τυχόν μικροδιαφορές, πού ἀντιμετωπίζονται ἔγκαιρα στά ἀρχικά τους στάδια καί δέν προλαβαίνουν νά «**ἀφορμίσουν**» καί νά γίνουν «**ἀποστήματα**». Ὁ κοινός πνευματικός, ἔχων πολύ μεγαλύτερη πνευματική πείρα ἀπό τους συζύγους, μπορεῖ νά ἀποκαλύπτει τόν

Phoca PDF

κρυφό ἐγωϊσμό πού κρύβει ὁ κάθε σύζυγος ἤ τό κάθε παιδί καί νά δίνει τό κατάλληλο πνευματικό φάρμακο. Ἔτσι ἡ οἰκογένεια καί ἡ συζυγία ἀποκτοῦν **σωτηριολογικό χαρακτήρα** καί ὁδηγεῖ τά μέλη της στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ [1].

4. Ἡ Χριστιανική Οἰκογένεια πρώτη παιδαγωγός στήν πίστη.

α. Γνώση καί πίστη.

Ἡ βεβαιότητα καί ἡ πεποίθηση, πού ἀποκτᾶ ὁ ἄνθρωπος γιά τήν ταυτότητα καί τήν ποιότητα τῶν πραγμάτων, τά ὁποῖα ὑποπίπτουν στήν ἄμεση ἀντίληψη του, εἴτε μέ τίς αἰσθήσεις του ἤ μέ κάποια ὄργανα πού ἔχει ἐπινοήσει, εἶναι ἡ **γνώση.**

Ἡ πίστη εἶναι πέραν ἀπό τή γνώση. Ἐκεῖ πού σταματᾶ ἡ γνώση ἀρχίζει ἡ πίστη, ὅταν τό περιεχόμενο τῆς γνώσεως δηλ. **το γνωστικό ἀντικείμενο**, εἶναι πέραν τῶν ἀνθρωπίνων ἐρευνητικῶν δυνατοτήτων. Στίς περισσότερες περιπτώσεις ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ὁ ἐπιστήμων δέν μπορεῖ νά προοδεύσει στήν ἐπιστήμη του, ἄν δέν δεχθεῖ ὡς **ἀληθινά** καί **ἰσχύοντα** αὐτά πού οἱ προηγούμενοι ἐπιστήμονες ἔχουν ἀνακαλύψει.

β. Θρησκευτική πίστη.

Στήν περίπτωση τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά πιστεύσει σέ πράγματα, πού δέν μπορεῖ νά πιστοποιήσει μέ τίς αἰσθήσεις του ἤ μέ ὄργανα πού ἔχει ἐπινοήσει καί πραγματικότητες πού ξεπερνοῦν τήν λογική του. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δίνει γιά τήν πίστη τόν παρακάτω ὁρισμό: «**Πίστις ἐστίν ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων**» (Ἑβρ. Ια΄ 1) δήλ. «ἡ πίστη κάνει πραγματικά ἐκεῖνα πού ἐλπίζουμε καί βέβαια ἐκεῖνα πού δέν βλέπουμε». Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ πιστός ἄνθρωπος ἔχει τήν βεβαιότητα καί τήν πεποίθηση ὅτι θά ζήσει καί θά ἀπολαύσει καταστάσεις καί γεγονότα, τά ὁποῖα τώρα φαίνεται πώς δέν ὑπάρχουν, ἀλλά ἔχει ζωντανή ἐλπίδα ὅτι θά πραγμα-τοποιηθοῦν, διότι δέχεται ὡς ἀξιόπιστους αὐτούς πού τόν διαβεβαιώνουν.

Τέτοια γεγονότα εἶναι ἡ **ἀνάσταση τῶν νεκρῶν**, ἡ **δεύτερη παρουσία τοῦ Χριστοῦ**, ἡ **μέλλουσα κρίση καί ἀνταπόδοση**, ἡ **αἰώνια ζωή** καί ἡ **Βασιλεία τοῦ Θεοῦ** δηλ. ἡ ζωή σέ συνύπαρξη μέ τόν Θεό (ὅταν ὁ Θεός ἀποτελεῖ γιά τήν ψυχή τό ἄκρον «ἐφετόν», δήλ. τό πιό ἀγαπητό καί τό πιό ἐπιθυμητό πράγμα).

Τό ὅτι ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο ἐκ τοῦ μηδενός, ὡς προϊόν τῆς «**ἐκ-στατικῆς Του ἀγάπης**», εἶναι γεγονός «**ἀνεξέλεγκτον**» δηλ. μή δυνάμενο νά ἐπιβεβαιωθεῖ. Ὅμως γιά τήν πίστη μας εἶναι ἀληθινό. Τό ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι **ἀληθινός Θεός** (το β΄ πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος), **σαρκώθηκε** ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί μπῆκε ἔτσι στήν Ἱστορία, **δίδαξε**, **θαυματούργησε**, **σταυρώθηκε**, **ἀναστήθηκε**, **ἀναλήφθηκε στούς οὐρανούς**, **κάθησε ἐκ δεξιῶν του Πατρός** καί **θά ἐπανέλθει με τήν Δευτέρη Του Παρουσία νά κρίνει ζωντανούς καί νεκρούς**, εἶναι γεγονότα πού ἄλλα συνέβησαν καί ἀφοροῦν τήν γνώση καί ἄλλα θά συμβοῦν καί ἀφοροῦν τήν πίστη. Μέσω τῆς πίστεως ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ὡς βεβαιότητες, ὅλες τίς ὑπερφυσικές πραγματικότητες πού ἡ

Phoca PDF

Χριστιανική Ἐκκλησία διδάσκει διαχρονικά.

Μέσα στήν Χριστιανική Οἰκογένεια, τά παιδιά μποροῦν **αὐθόρμητα** καί **ἀβίαστα**, μέ τίς διηγήσεις τῶν γονέων, τοῦ παπποῦ καί τῆς γιαγιᾶς, νά μάθουν ὅλες τίς μεγάλες ἀλήθειες τῆς πίστεως καί νά τίς ζήσουν βιωμένες στήν καθημερινότητά τους. Νά τίς ζήσουν μέσα ἀπό τήν **κοινή προσευχή** τῆς οἰκογένειας (πρωϊ μέ τό ξύπνημα, μεσημέρι στό τραπέζι, βράδυ πρό τοῦ ὕπνου), μέ τήν **συμμετοχή τους στήν θεία Εὐχαριστία** τίς Κυριακές καί τίς μεγάλες ἑορτές (Δεσποτικές, Θεομητορικές, γιορτές ἁγίων), **τήν συμμετοχή τους σέ ὅλες τίς ἄλλες ἀκολουθίες** (γάμους, βαπτίσεις, ἁγιασμούς, εὐχέλαια, κηδεῖες).

Ὁ παππούς καί ἡ γιαγιά εἶναι οἱ φυσικοί διδάσκαλοι, πού μποροῦν νά διδάξουν στά ἐγγόνια τούς **τά μεγάλα γεγονότα τῆς πίστεως** καί τά **συναξάρια μαρτύρων καί ἁγίων**. Ὡς παράδειγμα μποροῦμε νά ἀναφέρουμε τήν γιαγιά τοῦ Μέγ. Βασιλείου **Μακρίνα**, πού μεγάλωσε τά 10 ἐγγόνια της μέ διηγήσεις ἀπό τήν ζωή μαρτύρων τῆς πίστεως, πού ἔλαβαν χώρα στούς τελευταίους διωγμούς.

Πράγματι, ἡ Χριστιανική οἰκογένεια εἶναι ἤ μπορεῖ νά γίνει ἄριστο σχολεῖο ἀνεκτίμητης ἀξίας γιά ὅλη τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὅτι κανείς μάθει στά τρυφερά παιδικά του χρόνια, μένει ἀνεξίτηλα χαραγμένο στή μνήμη του διά βίου. Ζωντανό παράδειγμα ἔχουμε αὐτό ποὐ συνέβη στό πρόσφατο παρελθόν στή Σοβιετική Ἕνωση, ὅπου ἡ ἁπλή πίστη, στίς πατροπαράδοτες ἀξίες, τῶν ὀλιγογραμμάτων γιαγιάδων, νίκησε τήν ὀργανωμένη ἀθεϊστική προπαγάνδα τῶν ἀθέων δασκάλων τοῦ κράτους, πού παρελάμβαναν τά παιδιά σέ ἡλικία 7 ἐτῶν, γιά νά τά μετατρέψουν σέ ἄθεους ἐνήλικες. Ὅμως ἡ βιωματική πίστη τῶν γιαγιάδων, τό ζωντανό παράδειγμα τους καί οἱ ἁπλές προσευχές πού μάθαιναν στά ἐγγόνια τούς μέχρι τά πέντε τους χρόνια, καθιστοῦσε τά παιδιά ἀπρόσβλητα στήν ὀργανωμένη ἀθεϊστική προπαγάνδα τοῦ κράτους.

Ἀλοίμονο ὅμως στούς γονεῖς ἐκείνους καί στούς ἀναδόχους, πού εἴτε λόγω ἄγνοιας, εἴτε λόγω ἀδιαφορίας, εἴτε λόγω ἰδεολογικῆς ἀντιθέσεως δέν φροντίζουν γιά τήν Χριστιανική ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους. Τούς κληρονομοῦν μία**ἀρνητική παράδοση** πού θά τούς εἶναι **τροχοπέδη στήν πνευματική τους πρόοδο γιά ὅλη τους τήν ζωή.** Τά παραδίδουν πνευματικά ἀνοχείρωτα καί ἀνερμάτιστα σέ μία κοινωνία ἀφιλόξενη, γεμάτη δεισιδαιμονίες, παραθρησκεῖες, αἱρέσεις, μαγεῖες κ.λ.π. Ἡ μαγεία ὅλων τῶν εἰδῶν δυστυχῶς δέν ἐξέλειπε στίς μέρες μας. Μεταφέρεται ἀπό τήν Ἀφρική στίς σύγχρονες μεγαλουπόλεις. Ὁ Ἕλληνας παρουσιαστής στά Γαλλικά ΜΜΕ **Νίκος Ἀλιάγας** κατήγγειλε πρόσφατα ὅτι στή σημερινή Γαλλία ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπό 50.000 μάγοι, οἱ ὁποῖοι κάνουν χρυσές δουλειές.

5. Ἡ Χριστιανική Οἰκογένεια εἶναι σχολή ὑψηλῶν ἠθικῶν ἀξιῶν.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ κατ’ ἐξοχήν**ἠθικός ἀναμορφωτής** τῆς ἀνθρωπότητος, τό **αἰώνιο καί ἀξεπέραστο ἠθικό πρότυπο** γιά κάθε ἄνθρωπο. **Πρότυπο ἄκρας ὑπακοῆς** στό θέλημα τοῦ Οὐράνιου Πατέρα, **πρότυπο ἐφαρμοσμένης ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης**, **τέλειας αὐτοθυσίας καί συγχωρητικότητος**. Ἀκόμα καί

Phoca PDF

οἱ πιό φανατικοί ἀρνητές Του (Ρενάν, Στράους, Ρεϊμάρους, κ.λ.π.), ἀναγνώρισαν τελικά τό ἠθικό Του μεγαλεῖο.

Ὁ Χριστός πῆρε πάνω Του τίς ἁμαρτίες, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν ἐποχῶν. Εἶναι «**ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου** (Ἰωαν. α΄ 29), ὅπως ἀναφώνησε ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ὅταν πρωτοαντίκρυσε τόν Χριστό στόν Ἰορδάνη. Ὁ Χριστός **ντύθηκε ὅλη τήν ἀρρωστημένη ἀνθρώπινη φύση**, πλήν τῆς ἁμαρτίας **καί τήν ἐξυγίανε**. Ὁ Χριστός εἶναι **ὁ νέος Ἀδάμ** τῆς δημιουργίας.

Ἡ οἰκογένεια, πού ἔχει ἀνάμεσά της τόν Χριστό **εἶναι μία μικρή Ἐκκλησία**, ἡ «**κατ' οἶκον**» Ἐκκλησία. Τά μέλη της μέ τήν διδαχή καί τό παράδειγμα τῶν γονέων τους, καλλιεργοῦν ὅλες τίς Χριστιανικές ἀρετές: **τήν νηστεία** (τίς περιόδους πού ἔχει ὁρίσει ἡ Ἐκκλησία), **τήν φιλοξενία**, **τήν φιλανθρωπία**, **τήν ἁπλότητα**, τήν **ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη**, τήν **συμμετοχή στήν κοινή λειτουργική ζωή**.

Τά παιδιά μαθαίνουν ἀπό νωρίς ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι «**τέκνα τοῦ Θεοῦ ἀγαπημένα**», εἶναι **παιδιά τοῦ κοινοῦ Θεοῦ Πατέρα**, **ἑπομένως μεταξύ τους ἀδέλφια**. Ἔχουν ὅλα, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς, χρώματος, ἐθνικότητας, φύλου, θρησκείας τήν **ἴδια ἀξία ἀπέναντι στόν Θεό. Ἔχουν** καί **τήν ἴδια ἀξιοπρέπεια** μεταξύ τῶν ἀνθρώπων **μόνο καί μόνο ἐπειδή εἶναι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ και ἔχουν ἀθάνατη ψυχή**. Ἄτομα μέ εἰδικές ἀνάγκες, βαρειές ἀναπηρίες σωματικές ἤ πνευματικές, εἶναι καί αὐτά πρόσωπα πού χρήζουν σεβασμοῦ καί φροντίδας ἴσως μεγαλύτερης φροντίδας ἀπό τά ὑγιῆ.

Τά ἀγέννητα βρέφη, εἶναι ὁλοκληρωμένες ἀνθρώπινες ὑπάρξεις ἐξ ἄκρας συλλήψεως. Ἔτσι 20 λεπτά της ὥρας, μετά τήν σύντηξη τῶν δύο ἀρχικῶν κυττάρων, τοῦ ὠαρίου καί τοῦ σπερματοζωαρίου, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία τέλεια ψυχοσωματική ὀντότητα καί χρήζει ἀπολύτου σεβασμοῦ, προστασίας καί στοργῆς. Ἡ καταστροφή μίας τέτοιας ζωῆς, γιά ὁποιοδήποτε λόγο, εἶναι πράξη ἐγκληματική ἐναντίον ἑνός ἀνυπεράσπιστου ἀνθρωπίνου ὄντος καί μάλιστα ἀπό τούς κατ' ἐξοχήν ἐπιφορτισμένους μέ τήν προστασία του γονεῖς.

Ἡ Χριστιανική οἰκογένεια, ὅταν εἶναι ἡ ἴδια φορέας ὑψηλῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, μαθαίνει στά παιδιά της, τήν **ἀγάπη** καί τόν **σεβασμό** πρός ὅλους, ἰδίως πρός τούς ἡλικιωμένους καί τούς ἀπόκληρούς της ζωῆς, τήν **ἀνοχή** στήν κάθε εἴδους ἰδιαιτερότητα καί διαφορετικότητα. Τούς μαθαίνει τήν **ἀγάπη** πρός τήν **ἀλήθεια,** τήν **εἰλικρίνεια**, τήν **δικαιοσύνη**, τήν **ἀλληλεγγύη** καί τήν **συμπαράσταση πρός τούς πιό ἀδύναμους. Μαθαίνει στά παιδιά νά ἀξιολο**γοῦν τούς ἀνθρώπους, ὄχι μέ βάση τό «**ἔχειν»** δήλ. τά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά μέ βάση τό «**εἶναι**» δήλ. τό πνευματικό τους περιεχόμενο καί τόν ψυχικό τους πλοῦτο. Διότι, ἄν εἶναι κάτι ἀπό τό ὁποῖο πάσχει ἡ σημερινή κοινωνία, εἶναι τό **κυνήγι τοῦ χρήματος**, **τῆς ἐξουσίας**, ἡ **καταναλωτική ζωή** καί ἡ **ἔμφαση στό «ζεῖν πολυτελῶς».** Ὅλα αυτά εἶναι **ἀπαξίες** και ευτελίζουν την ἀνθρώπινη ζωή.

6. <u>Ἡ Χριστιανική οἰκογένεια εἶναι λίκνο μελλοντικῶν ἁγίων.</u>

Phoca PDF

α. <u>Ποιοί εἶναι οἱ ἅγιοι:</u>

Οἱ ἅγιοί της Ἐκκλησίας, εἶναι αὐτοί πού ἀγάπησαν τόν Χριστό, πιό πολύ ἀπό ὁτιδήποτε ἄλλο στόν κόσμο. Ἡ ἀγάπη αὐτή δέν ὑπάρχει στήν «κτιστή» φύση, ἀλλά εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἅγιοι ἀγάπησαν τόν Θεό, μέχρι τό μίσος τοῦ ἑαυτοῦ των , γεγονός πού συνιστᾶ τήν «**τελειότητα τῆς ἀγάπης**», ὅπως λέει ὁ πατήρ **Σωφρόνιος τοῦ Ἔσσεξ**. Αὐτό σημαίνει ὅτι **νίκησαν τήν φιλαυτία**, πού εἶναι πηγή κάθε πάθους. Ἔφθασαν ἔτσι στό μίσος τοῦ ἑαυτοῦ τους, μέσα ἀπό τήν **σύγκρισή** του μέ τόν «**αὐθεντικό ἄνθρωπο**» τόν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος στό πρόσωπο Του ἀποκαλύπτει στούς ἁγίους Του, τόν «**τέλειο Θεό**», ἀλλά καί τόν «**τέλειο ἄνθρωπο**».

Ἡ θεμελιώδης ἀρετή τῶν ἁγίων εἶναι ἡ «**ταπείνωση»**, πού θεραπεύει τήν πρωταρχική αἰτία τοῦ κακοῦ, τήν «**ὑπερηφάνεια**». Ἡ ταπείνωση μαζί μέ τήν «προσευχή», ἐνισχύει τόν ἄνθρωπο, νά ξεπερνάει μέ τήν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν «**ὑλικότητα**» καί τήν «**σαρκικότητά**» του, πού τόν ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό. Οἱ περισσότεροι Χριστιανοί, βλέποντας τούς ἁγίους ἐξαϋλωμένους καί λουσμένους στό οὐράνιο φῶς, ὅπως τούς παρουσιάζουν οἱ ἁγιογράφοι στίς ἁγιογραφίες, τούς θεωροῦν **ὑπερφυσικά καί ἐξωγήϊνα ὄντα**, πολύ μακρινούς ἀπό τήν πεζή πραγματικότητα. Και ὅμως το πλῆθος των ἁγίων (ὁσίων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἀναχωρητῶν, κ.λ.π) αποδεικνύει ὅτι ἡ ἁγιότητα εἶναι ἐφικτή σε κάθε ἐποχή. Ἄς σημειώσουμε ὅτι <u>ἡ Ὀρθόδοξη ἁγιογραφία παρουσιάζει ὄχι τήν φυσική, νατουραλιστική ὄψη τῶν ἁγίων, ἀλλά τήν χαριτωμένη κατάστασή τους</u>.

Οἱ ἅγιοι μέ τόν ἀγώνα τους, ξεπέρασαν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τήν σαρκικότητά τους καί ἔγιναν οὐράνιοι ἄνθρωποι, ἀφοῦ ὅμως **πέρασαν μέσα ἀπό τούς πειρασμούς τῆς παρούσας ζωῆ**ς. Ἔζησαν καί αὐτοί τίς δυσκολίες τῆς ἐποχῆς τους. Δέν ἦσαν ἐξ ἀρχῆς «ἀναμάρτητοι». Μερικοί ἀπό αὐτούς προτοῦ ἀνακαινιστοῦν, μέ τήν «μετάνοια» ἤ τό «μαρτύριο» ὑπῆρξαν πολύ ἁμαρτωλοί. Ὑπῆρξαν **ἐγκληματίες**, **ληστές**, **μάγοι**, **πόρνοι**, **τελῶνες**, **γεμάτοι πάθη**. Ἄλλοι ἦσαν ταπεινοί καί ἄσημοι, ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι καί σπουδαῖοι, ἄλλοι ἁπλοϊκοί καί ἄλλοι λόγιοι. Ὅλοι ὅμως **ξεκινώντας ἀπό τήν αὐτογνωσία**, πού εἶναι βασική προϋπόθεση τῆς ἁγιότητας, **ἔφθασαν στήν θεογνωσία,** ἀφοῦ ἀνακαινίστηκαν μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας ἤ τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου τους. Ἔχοντας βαθειά συναίσθηση **πόσο ἐπιρρεπεῖς στήν ἁμαρτία** ἦσαν, στήριξαν τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τους, <u>ὄχι στίς δῆθεν ἀξιομισθες πράξεις τους, ἀλλά στό ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ</u>.

β. <u>Οἱ Χριστιανικές οἰκογένειες εἶναι τό φυσικό λίκνο μελλοντικῶν ἁγίων.</u>

Μετά ἀπό ὅσα εἴπαμε παραπάνω, γιά τόν ρόλο πού μπορεῖ νά διαδραματίσει ἡ Χριστιανική οἰκογένεια, στήν ἔμπρακτη διδασκαλία καί βίωση τῆς **πίστης** καί **τῶν ὑψηλῶν ἀξιῶν**, εἶναι προφανές ὅτι ἡ Χριστιανική οἰκογένεια μπορεῖ νά γίνει **φυτώριο μελλοντικῶν ἁγίων**.

Στήν ἱστορική πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔχουμε πάμπολλα παραδείγματα

Phoca PDF

οἰκογενειῶν, πού ἔδωσαν στήν Ἐκκλησία ἁγίους:

β1. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Βασιλείου καί τῆς Ἐμμέλειας, ἔδωσε 7 ἁγίους: **Μέγα Βασίλειο**, **Γρηγόριο Νύσσης**, **Πέτρο ἐπίσκοπο Σεβάστειας**, **Ναυκράτιο** καί τίς μοναχές **Ἐμμέλεια** (μητέρα) καί **Μακρίνα** (ἀδελφή του Μέγ. Βασιλείου).

β2. Ἡ οἰκογένεια **Γρηγορίου καί Νόννας**. Αὐτή ἀφοῦ μετέστρεψε στήν Ὀρθόδοξη πίστη τόν σύζυγό της **Γρηγόριο** (μετέπειτα ἐπίσκοπο Ναζιανζού), ἀπό τήν αἵρεση τῶν ὑψισταρίων, ἔδωσε στήν Ἐκκλησία τρεῖς ἁγίους: τόν **Γρηγόριο τόν Θεολόγο**, τήν ἀδελφή του **Γοργονία** (μητέρα 5 παιδιῶν) καί τόν ἀδελφό του **Καισάριο**.

β3. Ἡ οἰκογένεια τοῦ **Παύλου** καί τῆς **Διονυσίας**, μετά ἀπό πολυετῆ προσευχή ἀπέκτησαν ἕναν ἐξαίρετο υἱό, τόν μετέπειτα ἅγιο **Μέγα Εὐθύμιο**.

β4. Ἡ οἰκογένεια τοῦ **Συγκλητικοῦ Κων/νου καί τῆς Καλλονῆς** ἔδωσαν στήν Ἐκκλησία τόν **Ἅγ. Γρηγόριο τόν Παλαμά** καί τρεῖς μοναχούς.

β5. Ἡ οἰκογένεια **τοῦ στρατηγοῦ Πλακίδα** (μετέπειτα Ἅγ. Εὐσταθίου) ἔδωσε 4 ἁγίους μάρτυρες, τόν **Εὐστάθιο**, τήν **Θεοπίστη** καί τά παιδιά τους, **Ἀγάπιο** καί **Θεοπιστό**.

β6. Ἀλλά καί **ἅγιες χῆρες γυναῖκες** ἔδωσαν στήν Ἐκκλησία ἁγίους τά τέκνα τους:

- ἡ **Ἀνθοῦσα** τόν Ἅγ. Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο,
- ἡ **ἁγία Σοφία** τίς τρεῖς θυγατέρες μάρτυρες: τήν **Πίστη,** τήν **Ἀγάπη** καί την **Ἐλπίδα**,
- ἡ **Ἁγία Μόνικα** τό παιδί τῶν δακρύων τόν **Ἱερό Αὐγουστίνο**,
- ἡ **Ἁγία Θεοδότη** ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας τούς **Ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶ καί Δαμιανό**,
- **ἡ ἁγία μάρτυς Ἀνθία** τόν υἱό της Ἱερομάρτυρα **Ἐλευθέριο** κ.λ.π.

β7. Τόν ρόλο τῆς Χριστιανικῆς οἰκογένειας, μπορεῖ ἐπίσης νά διαδραματίσει, μία ὁποιαδήποτε **γνήσια Χριστιανική προσπάθεια**, **ἑνορία** ἤ **μοναστική ἀδελφότητα** τῆς ὁποίας τά μέλη δέν συνδέονται πλέον μέ δεσμούς αἵματος, ἀλλά μέ πνευματικούς δεσμούς. Εἶναι δέ σύνηθες, ὅτι οἱ πνευματικοί δεσμοί **ἰσχυρότεροι καί διαρκέστεροι** ἀπό τούς δεσμούς αἵματος. Οἱ πνευματικοί ἀδελφοί, ἀλληλοβοηθούμενοι καί ἀλληλοενισχυόμενοι, φθάνουν πολύ συχνά σέ μεγάλα μέτρα ἁγιότητας.

7. **Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί κάθε γυναίκα, εἶναι πρωταγωνιστές στή σωτηρία τοῦ κόσμου.**

Εἶναι ἀναμφισβήτητο γεγονός ὅτι ἡ γυναίκα, ἀπό τή φύση της καί τά ἰδιαίτερα χαρίσματα μέ τά ὁποῖα τήν ἔχει προικίσει ὁ Θεός (ὀμορφιά, χάρη, τρυφερότητα, ἀγάπη, ὑπομονή κ.λ.π.) εἶναι πρωταγωνίστρια στήν **δημιουργία**, ἀλλά καί στήν **διάλυση** τῆς οἰκογένειας. Γι’ αὐτό καί αὐτοί πού θέλουν νά διαβρώσουν καί νά

Phoca PDF

καταστρέψουν μία κοινωνία καταβάλλουν ἔντονες προσπάθειες **νά διαφθείρουν τήν γυναίκα.** Ξέρουν καλά ὅτι ἡ κοινωνία σώζεται μέ τήν ἀρετή τῆς γυναίκας καί γκρεμίζεται μέ τήν διαφθορά της.

Ὅπως ἡ πρώτη Εὔα, μέ τήν ἀνυπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, παρέσυρε τόν Ἀδάμ καί ὅλη τήν ἀνθρωπότητα στήν ἀποστασία ἀπό τόν Θεό, ἔτσι ἀντίθετα ἡ δεύτερη Εὔα, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μαρία, μέ τήν τέλεια ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, διώρθωσε στό σφάλμα τῆς πρώτης Εὔας.

Ἡ Παναγία μας, τιμᾶται ἀπό τούς Χριστιανούς, περισσότερο ἀπό ὅλους τους ἁγίους, διότι προσέφερε στήν ἀνθρωπότητα τήν μεγαλύτερη ὑπηρεσία. Ἔ**φερε στόν κόσμο τόν Χριστό** καί μέσω Αὐτοῦ, ἔδωσε τήν **δυνατότητα σωτηρίας σέ κάθε ἄνθρωπο**, πού θά πιστέψει σ' Αὐτόν καί θά θελήσει μέ εἰλικρίνεια καί φιλότιμο νά οἰκειοποιηθεῖ τό Ἀπολυτρωτικό Του ἔργο.

Ὅπως λοιπόν ἡ Παναγία μας, ἔφερε τόν Χριστό στόν κόσμο, ἔτσι ὀφείλει καί κάθε γυναίκα νά φέρει τόν Χριστό στήν οἰκογένειά της. Ὄχι μόνο νά γίνει μέ τήν μητρότητα πηγή τῆς βιολογικῆς ζωῆς, ἀλλά καί διά τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον θά εἰσάγει στήν οἰκογένειά της, θά ὁδηγήσει τόν σύζυγο καί τά παιδιά της, στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ΑΜΗΝ.

[1] ***Βασιλεία τοῦ Θεοῦ*** *εἶναι, ἡ νέα Θεανθρώπινη κατάσταση, πού ἔφερε στόν κόσμο ὁ Χριστός. Γενικά θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι τό «**σύν Χριστῷ εἶναι**». Ἀρχίζει μέ τό «**ἐντός ἡμῶν ἐστίν**» καί φθάνει μέχρι τά ἔσχατα. Ἄξιοι γι' αὐτήν θά εἶναι σύμφωνα μέ τούς Μακαρισμούς (Ματθ. ε' 3-6): **Οἱ πτωχοί τῷ πνεύματι**, οἱ **πενθοῦντες**, οἱ **πραεῖς**, οἱ **πεινῶντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνη**, οἱ **ἐλεήμονες,** οἱ **καθαροί τῇ καρδίᾳ** καί οἱ **εἰρηνοποιοί**.*

Phoca PDF